

رېشات نۇرى گۈنئېگىن (تۈركىيە)

مىللەتلەر نەشرىياتى

عُجْش

(رومان)

图书在版编目 (CIP) 数据

懊悔/ (土) 棍铁金著; 土尔逊娜依译. —北京: 民族出版社, 2001.8

ISBN 7-105-04711-9

I. 懊… II. ①棍… ②土… III. 长篇小说—土耳其—现代—维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I374.45

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2001) 第 078393 号

~~~~~  
**责任编辑:** 阿合买提江

**责任校对:** 胡达拜地

**出版发行:** 民族出版社      电话: 010—64290862

**社 址:** 北京市和平里北街 14 号    邮政编码: 100013

**网 址:** Http: //www.e56.com.cn

**印 刷:** 迪鑫印刷厂

**经 销:** 各地新华书店

**版 次:** 2002 年 1 月第 1 版    2002 年 1 月北京第 1 次印刷

**开 本:** 850×1168 毫米    1/32

**印 张:** 5.75

**印 数:** 0001—4000 册

**定 价:** 8.80 元  
~~~~~

本书根据土耳其伊斯坦布尔《革命》出版社 1990 年第 20 次印刷本翻译出版。

بۇ كىتاب تۈركىيە ئىستانبۇل «ئىنقىلاب» نەشرىياتى تەرىپىدىن 1990-يىل نەشر قىلىنغان 20-باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

مەسئۇل مۇھەررىر: ئەخمەتجان ھوشۇر
مەسئۇل كوررېكتور: خۇدا بەردى خېلىل

ئېچىنىش

(رومان)

رىشات نۇرى گۈلنەزىر (تۈركىيە)

تەرجىمە قىلغۇچى: تۇرسۇنئاي ساقىم

نەشر قىلغۇچى ۋە تارقاتقۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى

پوچتا نومۇرى: 100013، تېلېفون نومۇرى: 010-64290862

نەشرىياتىنىڭ ئادرېسى: بېيجىڭ شەھىرى خېپېنگىلى شىمالىي كوچا 14-قورۇ.

تور ئادرېسى: <http://www.e56.com.cn>

باسقۇچى: دىشەن باسما زاۋۇتى

ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى

نەشرى: 2002-يىل 1-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى

بېسىلىشى: 2002-يىل 1-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم بېسىلدى.

ئۆلچىمى: 1168×850م 32 كەسەم

باسما تاۋنى: 5.75

سانى: 0001—4000

باھاسى: 8.80 يۈەن

ئەسەرنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى

تۈركىيە يازغۇچىسى رشات نۇرى گۈنتېكىن ئۆزىنىڭ «چا-لىقۇشى»، «تامغا»، «لەۋدىن قەلبىكە» قاتارلىق رومانلىرى بىلەن كەڭ كىتابخانلارغا خېلىدىن بېرى تونۇشلۇق. ئەمدى كىتابخانلارغا ئۇنىڭ يەنە بىر مەشھۇر رومانى «ئېچىنىش»نى سۇنماقچىمىز.

مەزكۇر روماندا مۇنداق بىر ۋەقەلىك بايان قىلىنىدۇ: مەركەزدىكى مەلۇم باشلانغۇچ مەكتەپتە ئىشلەيدىغان زەھرا ئىدى. سىملىك ياش مۇئەللىم بالىلارنى ئوقۇتۇش ۋە باشقۇرۇش مېتودىدىكى ئۆستىلىقى بىلەن ياش تۇرۇپلا مەكتەپ مۇدىرلىقىغا ئۆستۈرۈلىدۇ، نامى مائارىپ مىنىستىرلىكىگىچە يېتىپ بارىدۇ. ئۇ ئىقتىساد قىلغان پۇللىرى بىلەن بالىلارغا ماتېرىيال ئېلىپ بېرىدۇ، بايلارنىڭ قىلغان ياردەملىرى بىلەن مەكتەپ بىناسىنى كېڭەيتىپ، مۇھىتىنى گۈزەللەشتۈرىدۇ. خىزمەت بولامدۇ، مەجەز-خۇلق بولامدۇ ئىشقىلىپ ئۇنىڭدىن كەمچىلىك تاپقىلى بولمايدۇ. بىراق، قىز دادىسىنى ياخشى كۆرمەيدۇ، دادىسىنىڭ بارلىقىنى كىشىلەر ئالدىدا ئىنكار قىلىدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ نەزەرىدە بۇ ھاراقكەش دادا ئۇلارنىڭ ئائىلىسىنى نابۇت قىلغان، ئاپىسىنىڭ، ئاچىسىنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەبچى بولغان. شۇڭا قىز دارىلمۇئەللىمىدە ئوقۇغان بەش يىللىق ھاياتىدا دادى-

سىدىن خەۋەرسىز ئۆتدۇ ، پەقەتلا دادىسىنىڭ تۈرمىدىن چىقىپ
ئۆيەر-بۇيەرلەردە تەلۋىلەرچە سەرسان بولۇپ مەست يۈرىدىغان-
لىقىنى ئاڭلايدۇ . بىر-ئىككى قېتىم ئۇنى يوللاردا ئۇچرىتىپ
قېلىپمۇ كۆرمەسكە سالىدۇ .

بىر كۈنى قىزغا دادىسىنىڭ سەكراتقا چۈشۈپ قالغانلىقى ،
ئۇنى ئاخىرقى قېتىم بولسىمۇ بىر كۆرۈۋېلىشى لازىملىقى توغ-
رىسىدا خەت كېلىدۇ . لېكىن قىز يېتىپ بارغاندا دادىسى ئۈچ-
تۆت سائەت بۇرۇن كۆز يۇمغان . دادا جان ئۇزۇش ئالدىدىمۇ
قىزنىڭ ئىسمىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيدۇ . قىز دادىسىنىڭ قال-
دۇرۇپ كەتكەن كۈندىلىك خاتىرىسىنى ئوقۇش ئارقىلىق ، دادى-
سىنىڭ قانداق ئېسىل ، ئاق كۆڭۈل ئادەم ئىكەنلىكىنى چۈش-
نىدۇ ، بىچارە دادىسىنىڭ قانچىلىك ئوڭۇشسىزلىق ۋە جاپالارنى
تارتقانلىقىنى بىلىپ كۆزلىرىدىن سەلدەك ياش ئېقىتىپ ، دادى-
سىنىڭ يۈزىگە يۈزلىرىنى ياقىدۇ ، پۇتلىرىغا سۆيىدۇ ، قاتتىق
ئېچىنىش ئىلكىدە يىغلاپ قالىدۇ . . .

بىرىنچى قىسىم

مۇقەددىمە

—مەركەزدە زەھرا ئىسىملىك بىر مۇدىر بار ئىكەن... ئۇنىڭ قايسى مەكتەپتە ئىكەنلىكىنى بىر يەرگە يېزىپ قويغان ئىدىم، بىراق ھازىر تاپالمايۋاتىمەن،—قۇرۇلتاي ۋەكىلى شەرىف خېلىل يانچۇقلىرىنى ئاڭلىغاندا...
—ئاۋارە بولماڭ ئەپەندىم، ھەممىمىزگە مەلۇم، زەھرا بۇ ۋىلايەتتىكى ئەڭ داڭلىق مۇئەللىمدۇر،—دېدى مائارىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى كۈلۈپ تۇرۇپ.
—دوستلىرىمدىن بىرى بۇ خانىمغا بىرنەچچە كۈن رۇخسەت بېرىشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىپ كۆرۈشۈمنى تەلەپ قىلغان ئىدى... ئىستانبۇلدا قېرى ۋە كېسەلچان دادىسى بار ئىكەن، يېقىنقى كۈنلەردە قاتتىق ئاغرىپ قاپتۇ، ھاياتى ناھايىتى خەۋپلىك ئىكەن. بەلكى رۇخسەت ئېلىش ئۈچۈن ئاشۇرۇۋەتكەندۇ.
بىراق، مۇمكىن بولسا...
—مۇمكىن، ئەلۋەتتە مۇمكىن... لېكىن مېنىڭ بىلدۈرۈشىمچە زەھرا بىر يېتىم قىز، بەش يىلغا يېقىن ۋاقىتتىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن ياخشى تونۇشمەن. ماڭا دادىسى ۋە باشقا قېرىنداشلىرى...

داشلىرى ھەققىدە زادىلا گەپ قىلمىغانىدى. مەيلى، ئۆزىدىن سوراپ كۆرەيلى. بىر ئاز ۋاقىتتىن كېيىن ئۆزىنى كۆرسىتىپ، سەل تۇرۇپ سىزگە مەكتەپلەرنى كۆرسىتىمەن ئەمەسمۇ؟ زىيا-رەتنى زەھرانىڭ مەكتىپىدىن باشلايمىز. سايلام رايونلىرىڭىزدا كۆرۈشكە تېگىشلىك ئەڭ ياخشى ئورۇن بۇ مەكتەپ ھېسابلىنىدۇ. كىشىلەر بۇ مەكتەپنىڭ ئەسلى ئىسمىنى ئۇنتۇپ قېلىش-تى، ھەممىسى “زەھرا ئاچا مەكتىپى” دەپ ئاتىشىدۇ. ھەتتا كاتىپلىرىمىزمۇ بەزىدە ئېزىپ كېتىپ، رەسمىي ھۆججەتلەرگە-مۇ “زەھرا ئاچا مەكتىپى” دەپ يېزىپ قويىشىدۇ. ئۆتكەن بىر كۈنى بۇلاق بېشىدا بىرنەچچە يىلەننىڭ قىلىشقان گەپلىرى قۇلد-قىمغا كىرىپ قالدى، بىرسى: “مەن بالامنى مائارىپ ئىدارىسى-نىڭ مەكتەپلىرىگە بەرمەيمەن. . . زەھرا ئاچىنىڭ مەكتىپىگە بېرىمەن” دېدى.

ۋەكىل كۈلۈشكە باشلىدى:

— ئاجايىپ ئىش. . . زەھرا ئاچا سىزگە قارشى مۇستەقىل-لىق ئېلان قىلغاندەك تۇرىدۇ.

— بۇ سۆزنى دەل جايىدا ئىشلەتتىڭىز. . . زەھرا ئۆز ئىش-لىرىدا ئاساسەن مۇستەقىل. بىزنىڭ بۇيرۇقلىرىمىزغا، قائىدە-لىرىمىزگە ئانچە ئەمەل قىلىپ كەتمەيدۇ.

— بۇ مائارىپ مۇدىرى بولغان سىزنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتى-ڭىزگە تەگمەمدۇ؟

مائارىپ مۇدىرى پەنجىرىدىن يىراقلىرىغا قاراپ كۈلۈمسىرىدى:

— كاشكى، بارلىق مەكتەپلىرىمىزنى زەھرادەك مۇئەللىم-

لەرگە تاپشۇرغان بولساق، ئۆزىمىزگە قىلغۇدەك ئىش قالمىغان بولاتتى. مۇستەقىللىق ئالامىتى دەپ، ئۇلارغا بىردىن دۇمباق ۋە بايراق ئەۋەتىپ مائارىپ ئىدارىسىنىڭ ئىشكىلىرىنى خاتىرى-جەم تاقاپ قويىتتۇق. قۇرۇلتاي ۋەكىلى شەرىف خېلىل بىلەن مائارىپ مۇدىرى تەۋفىق خەيرى كونا ساۋاقداشلاردىن ئىدى. مەكتەپنى تۈگەتكەندىن كېيىن ھەر ئىككىسى ئوقۇتقۇچى بولغان، كېيىن شەرىف كەسپىنى ئۆزگەرتكەن، تەۋفىق بولسا مائارىپچى بولۇپ قالغانىدى. تۆت يېرىم يىلدىن بېرى x x دە مائارىپ مۇدىرى بولۇپ ئىشلەۋاتاتتى، ئۇ بوشاڭ ۋە خىيالىپەرەس ئادەم ئىدى. مېڭىسىدىكى ھەر خىل گۈزەل خىياللارنى ھەقىقەتكە ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن پەقەتلا ئويلاش، ئوقۇش ۋە سۆزلەشنىڭ كۇپايە قىلىدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. ئۇ ھەرىكەتچان ۋە تىرىشچان ئەمەس ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يەرنى ئەڭ جىمجىت يەر دەپ ياخشى كۆرۈپ قالغانىدى. بوش ۋاقىتلىرىنى شەھەر ئەتراپىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان دەريانىڭ بويىدىكى سۆڭەكلەر ئاستىدا كىتاب ئوقۇش بىلەن ئۆتكۈزەتتى. سايلام رايونلىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە كەلگەن شەرىف خېلىل ئىككى كۈندىن بېرى ئۇنىڭ ئۆيىدە مېھمان بۇلۇپ تۇراتتى. گۈللەر ئېچىلىپ كەتكەن باراڭ-لىق باغچىدىن ئۆتكەندىن كېيىن كىرىدىغان كىچىك بىر ئۆيدە چۈشلۈك تاماق ۋاقتىدا زەھرا ھەققىدىكى بۇ گەپ دېيىلگەنىدى. تەۋفىق سۆزلەشنى داۋام قىلىپ دېدى،—بۇنىڭدىن تۆت يىل بۇرۇن كىچىككەن بىر قىز دارىلمۇئەللىمىنى پۈتتۈرۈپ بۇ يەرگە كەلگەن... دەسلىپىدە ئىنتايىن قىيىنلىپ ياشىغان بولسىمۇ قىلچە مەيۈسلەنمىگەن. كېيىنچە بۇ شەھەرنى، مەكتە-

پېمىزنى ئۆز ئائىلىسى قىلىۋالغان. ئۇ شۇنچە بېرىلىپ ئىشلىدى.
گەنكى، ئۇنىڭغا ھېچكىم، ھېچ نەرسە توسالغۇ بولالمىغان. ئۇ
تېخى 25 ياشقا توشماي تۇرۇپلا مەكتىپىگە مۇدىر بولۇپ تەيىن-
لەنگەن. ئۇنىڭ قولىغا يوغان بىر قىزلار مەكتىپى تاپشۇرۇل-
غان، ھازىر 29-30 ياشلاردا بولسا كېرەك. ئۇ شەھەرنىڭ
ھەممە ئادىمى ياخشى كۆرىدىغان، ھەممىسى ئىشىنىدىغان، ھەم-
مە ئادەم ھۆرمەتلەيدىغان بىر خانىمدۇر. ھازىر كۆپىنچىسى
چوپ-چوڭ ئائىلە ئاياللىرى بولۇپ كەتكەن كونا ئوقۇغۇچىلارنىڭ
نەزەرىدىمۇ بۇرۇنقىدەك ھۆرمەتكە سازاۋەر. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى
ئۆز ئاچا-سىڭىللىرىدەك ئاڭلايتتى. بارلىق قىيىنچىلىقلىرىنى
ئۇنىڭغا ئېيتىپ ھەل قىلدۇرۇشاتتى. مەكتەپكە كەلسەك...
سەل تۇرۇپ كۆرىسىز... بۇ نامرات، ۋەيرانە شەھەردە ئادەم
ئىشەنگۈسىز بىرخىل گۈزەللىك بار، پۇلسىز ھېچقانداق ئىش
قىلغىلى بولمايدۇ دەيسىز، بۇ ئاساسەن توغرا. لېكىن، تىرىش-
چان ۋە ئىرادىلىك بىر ئىنساننىڭ پۇلسىزمۇ نېمىلەرنى قىلالايدۇ.
دىغانلىقىغا مىسال قىلىپ بۇ مەكتەپتىن ياخشى جاينى كۆرسەت-
كىلى بولماس. مەسىلەن: ئۆيلەرنى ئاقارتىش، تام-تورۇسلار-
نى، پەنجىرىلەرنى رېمونت قىلىش ۋە باشقىلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە
پۇل خەجلەيمىز. ئەمما بۇ قىز ئېتەكلىرىنى بېلىگە تۇرۇپ بۇ
ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزى قىلىدۇ. قولىدىن كەلمەيدىغان
ئىش يوقتەكلا كۆرۈنىدۇ.

ئىقتىساد قىلغان پۇللىرىغا تاماقلانلار ئۈچۈن داستىخان
ياكى سىنىپلار ئۈچۈن دەرسلىك ماتېرىياللىرىنى ئالىدۇ. يەر-
لىك بايلارنىڭ قىلغان ياردەملىرى بىلەن مەكتەپ بىناسىنى

كېڭەيتتى، رېمونت قىلدۇردى، باغچىنى چوڭايتتى. بايلاردىن بىرى ئۆلگەن ئانىسى ئۈچۈن مۇنار شەكلىدە بىر ھەشەمەتلىك قەبرە ياساتماقچى بوپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان زەھرا ھەر كۈنى دېگۈدەك باينىڭ ئۆيىگە بېرىپ، بىر قەبرە قاتۇرۇش پىلانىنى مەك-تەپ باغچىسىدا ياسىلىدىغان بىر نەرسىنىڭ پىلانىغا ئۆزگەرتتى. ئۇ نېمىلەرنى دەپ، نېمىلەرنى قىلىپ بەردى، بىلمەيمەن. لېكىن كۆڭلى ياخشى بۇ باي بىر كۈنى بۆلۈمگە كىردى ۋە شۇ سۆزلەرنى قىلدى: “كۆپ ئويلاندىم، مەرھۇم ئانىنىڭ قەبرىسىدە گە ئىشلىتىدىغان پۇل بىلەن مەكتەپكە بىر قىزلار دەم ئېلىش زالى سالدۇرماقچىمەن. قەبرە تېشى پەقەت بەزى-بەزىدە نوكتە-شەكىللىرىدىن سۇ ئېچىش ئۈچۈن كېلىدىغان بىرنەچچە قۇشلارغا پايىدا بېرەلەيدۇ. ئەمما بۇ دەم ئېلىش زالىدا قەھرىتان قىشتا يۈزلەرچە بالىلار دەم ئالىدۇ. بالىلارنىڭ بۇ يەردە ئىسسىق ۋە خاتىرجەم، كۆڭۈللۈك ئويناشلىرى مەرھۇم ئانىنى قەبرىسىدە خۇشال قىلىدۇ. دەم ئېلىش زالىنىڭ ئىچىگە مەرھۇمغا ئائىت يەنە بىر كىتابخانا قۇرۇلسا، تېخىمۇ رازى بولۇپ كېتىدۇ. . . .” بۇ سۆزلەر ئەلۋەتتە زەھرانىڭ سۆزلىرى. بۇ سۆزلەرنى ئۇ بۇ ساددا ئادەمنىڭ مېڭىسىگە مىختەك قېقىۋەتكەن گەپ. ئەمدىگۈ دېگەنلىرىمىزگە ئىشەنگەنسەن، مۇشۇنداق مۇئەللىملەر-دىن بىرنەچچىسى چىقىپ ئىشنى قولغا ئالسا، بىزنى بىكارچى قىلىۋەتكەن بولسىدى كاشكى. . .

تاماق يېيىلىپ بولدى. ۋەكىل تىزلىرىغا چىقىۋالغان بىر مۈشۈكنى سىلاپ تۇرۇپ، ئاشقان تاماقلار بىلەن ئۇنىڭغا زىياپەت بېرىۋاتاتتى.

—بۇلار مەكتەپنىڭ كۆزگە چېلىقىدىغان سىرتقى كۆرۈ-
نۈشلىرى. مەنىۋى جەھەتلىرى قانداقتۇ؟ ھايات مېنى سەل گۈ-
مانخور قىلىپ قويدى. ئىنتايىن تىرىشچان ۋە پائالىيەتچاندىك
كۆرۈنىدىغان ئادەملەردىن دائىم گۇمانلىنىپ قالسىمەن. بەزىدە
كۆرۈنۈشى ۋە ھەشەمىتى ئالاھىدە ئورۇنلارغا ئىشەنچ قىلغىلى
بولمايدۇ.

—زەھرا ئۈچۈن سىزنى ئۇ جەھەتلەردىن خاتىرجەم قىلالايمەن.
بالىلىرىمىزغا بەرگەن تەربىيىسى ئوخشاشلا ساپ ۋە ياخشى.
ئۇ تولىمۇ ئىلغار پىكىرلىك بىر خانىم. . . خۇراپاتلىق ۋە
خام خىياللار بىلەن داۋاملىق كۈرەش قىلىدۇ. ئوقۇغۇچىلىرىغا
بىلىمنىڭ ئەڭ ئىلغار ھەقىقەتلىرىنى ئۆگىتىدۇ. ئۇندىن باشقا
ئۇنىڭدا شۇنداق بىرخىل ئىچ-ئىچىدىن كۆيدۈرۈۋاتقان كېسەللىك
باركى، ئۇ بولسىمۇ، راستچىللىق، پىداكارلىق ۋە مەنىۋى
ساپلىق كېسىلىدۇر. بۇ قىز ھەققانىيەتسىزلىكنىڭ، يالغانچى-
لىقنىڭ، خۇشامەتچىلىكنىڭ، قىسقىسى بارلىق ئەخلاقسىزلىق-
لارنىڭ، زەئىپلىكلەرنىڭ دەھشەتلىك دۈشمىنى.

—ئۇنداق بولسا بۇ شەھەردە بۇ قىزنىڭ بىرمۇنچىلىغان
دۈشمەنلىرى بولسا كېرەك.

مائارىپ مۇدىرى كۈلۈپ كېتىپ شۇ جاۋابنى بەردى:
—ئىش سىز ئويلىغاندىك ئەمەس. . . ئەڭ يامان ئادەملەر-
دىمۇ ئاددىي بىرخىل ئادالەت چۈشەنچىسى بولىدۇ. بىراۋنىڭ
گۇناھىنى كۆرسەتسە ئەلۋەتتە خاپا بولىدۇ. بىراق ساپ ۋە سەمى-
مىي بىر ئادەمگە نىسبەتەن ئۇنچىلىكمۇ ئۆچمەنلىك قىلىپ كەت-
مەيدۇ. زەھرانىڭ شەخسىي ھاياتىدا كىچىككىنە بىر داغ، ئەخلا-

قىدا ئەڭ ئاددىي كەمچىلىكنى تاپقىلى بولمايدۇ.

—مۇبالىغە قىلىۋەتتىڭىز!

—قەتئىي ئۇنداق ئەمەس، مەن ھەقىقەتنى سۆزلىدىم.

—سىز پەقەت رومانلاردىلا ئۇچرايدىغان ئاجايىپ بىر قەھەرمان

بىرمان ھەققىدە سۆزلەۋاتقاندا كەڭ قىلىسىز. ئۇ بىر ئادەم بولسۇن.

نۇ، كەمچىلىكى بولمىسۇن؟

مائارىپ مۇدىرى ساۋاقداشنىڭ چىرايىغا قاراپ كۈلۈمسىدى.

رىدى:

—مەن ئۇنداقمۇ دېمىدىم.

—ئۇنىڭدا ئەڭ ئاددىي بىر كەمچىلىكنى تاپقىلى بولمايدۇ

دېمىدىڭىزمۇ؟

—شۇنداق...

—ئۇنداق بولسا؟!...

تەۋفىق خەيرى كۈلۈپ كېتىپ:

—بىر ئادەم ئۈچۈن ئېيتقاندا كەمچىلىكتىن خالىي بولۇش.

نىڭ ئۆزى چوڭ بىر كەمچىلىك ھېسابلانمايدۇ؟—دېدى.

—يېڭى بىر چۈشەنچىنى ئوتتۇرىغا قويۇۋاتىسىز تەۋفىق.

—ياق، ئەكسىچە، ئاللاننىڭ ئەڭ ئاددىي بىر ھەقىقىتىنى

دېگەنلىكىمگە ئىشەنچىم كامىل. زەھرانى سىزگە بىر ئىلاھ

ھەيكىلى، مۇكەممەل بىر رومان قەھرىمانى قىلىپ تەسۋىرلەپ

بەردىم. بىراق دىققەت قىلدىڭىزمىكىن، ”مۇكەممەل بىر ئىنسان“

دېگەن سۆزنى ئىشلەتمىدىم. مانا ئەمدى سىزگە بۇ گۈزەل

مېتالىئوننىڭ ئارقا تەرىپىنى ئۆزۈمنىڭ كۆز قارىشىم ۋە چۈشەندۈرۈشۈم

چەم بويىچە تەسۋىرلەپ بېرىمەن: راستچىللىق، ساپلىق، پىداكار.

لىق كېسەللىكى ئۇنىڭدىكى ئىنسانلىقنىڭ ئەڭ قىممەتلىك بىر قابىلىيىتىنى يوقىتىۋەتكەن، يەنى ئېچىنىش، ئىچ ئاغرىتىش قابىلىيىتىنى. زەھرانى ھېس-تۇيغۇسىز بىر خانىم دېگىلى بولمايدۇ. . . ئەكسىچە ئاجايىپ ھېسسىياتلىق، ئۇ گۈزەل ۋە پاكىز نەرسىلەرنى تەلۋىلەرچە ياخشى كۆرىدۇ، ئۇلار ئۈچۈن ھەممىنى پىدا قىلىدۇ. لېكىن كەمچىلىك، چۈشكۈنلۈك، پاسكىنىلىقلارغا قىلچە ئېچىنمايدۇ. قاتتىق خاپا بولىدۇ، غەزەپ-نەپرەتكە كېلىدۇ. گۇناھ قىلغان، چۈشكۈنلىشىپ كەتكەن ئادەم ئۇنىڭ نەزەرىدە ئېكىنزارلىقلاردا ئۆسكەن ياۋا ئوتلارغا ئوخشايدۇ. ئۇنى ئېچىنماستىن يۇلۇپ تاشلايدۇ. قىلىنغان بىر يامانلىقنى ھەر-گىزمۇ كەچۈرمەيدۇ. ھەق يولىدا، ھەقىقەت يولىدا ئىنساپسىز-لارچە زەربە بېرىشنى بىر سوتچىدىنلا كۈتكىلى بولىدۇ. ھەتتا ئۇلارمۇ بەزى ئىزاھاتلار بىلەن. . . شۇنداق ئەمەسمۇ؟ گۇناھلار-نىڭ ھەقىقىي سىرى ھەر دائىم بىز بىلگەندەك، بىز چۈشەنگەندەك بولامدۇ؟ قەتئىي ھۆكۈم چىقىرىشلارنىڭ سوتچىنىڭ ۋەزىپىسى ئىكەنلىكىنى ئازراق بولسىمۇ بىلىمەن. بىراق، بىر مەك-تەپ مۇئەللىمى ئۈچۈن ئېيتقاندا. . .

تەۋفىق خەيرىنىڭ دائىم كۈلۈمسىرەپ تۇرىدىغان چىرايى ئاجايىپ بىرخىل ھاياجان بىلەن ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ.

— ئېچىنىش. . . مەن ئىنسانلارنىڭ روھىدىكى چوڭقۇر-لۇقنىڭ پەقەتلا ئېچىنىش بىلەن ئۆلچىنىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن. شۇنداق، تېگى كۆرۈنمەيدىغان قۇدۇقلارغا تاشلانغان تاشلار چى-قارغان ئاۋاز ئارقىلىق، قۇدۇقلارنىڭ چوڭقۇرلۇقىنى بىلگىلى بولغاندەك، باشقىلارنىڭ قىلغان ئىلىملىرىمۇ يۈرەكلىرىمىزگە

چۈشكەن چاغدا چىقارغان ئاۋازى ئارقىلىق بىزگە ئۆزىمىزنى،
ئىنسانلىقىمىزنىڭ دەرىجىسىنى بىلدۈرىدۇ. . . مېنىڭچە يالغۇز
راستچىلىق كېسەللىكى، بىر ھەق ۋە ھەقىقەت مەسىلىسى
ئەتراپىدا توپلىنىش قابىلىيىتى بىر جەمئىيەتنى بەختلىك قىل-
مىشتا كۇپايە قىلمايدۇ. . . بۇنىڭ ئۈچۈن ئېچىنىش تۇيغۇسىغا
ئىگە بولۇشىمىز، بىر-بىرىمىزنىڭ پەريادلىرىنى، ئىغراشلىرى-
نى تۇيالايدىغان بولۇشىمىز لازىم. . . يەنىلا زەھراغا كې-
لمەي. . . ئۇ شۈبھىسىز مۇكەممەل بىر مەخلۇق. بەكمۇ ياخشى
بىر مۇئەللىم. . . لېكىن، مەن دېگەن بۇ كەمچىللىكنى تۈزەتمە-
گۈچە ھېچبىر زامان بىز خالىغان مۇئەللىم بۇلالمايدۇ. . . سىز
بىلىمىسىز، مەن بۇ پىكرىمنى ئۆزىڭىمۇ سۆزلەپلا تۇرد-
مەن، بەزىدە تالاش-تارتىش قىلىپمۇ كېتىمىز، ھەتتا مۇشۇ
سەۋەبتىن ئارىمىزدا ئىختىلاپلارمۇ كېلىپ چىقىدۇ.

بىر كۈنى ئىدارىغا كېلىۋاتاتتىم، بىر باغچىنىڭ يېنىدا ئۈچ
قىز تۇراتتى. ئۇلار بوخچىلىرىنى بىر تاشنىڭ ئۈستىگە تاشلاپ
قويۇپ، مۇڭدېشىۋاتاتتى. مۇشۇ سائەتتە كوچىدا تۇرۇشلىرىغا
ھەيران قالدىم. دەسلەپتە ئۇلارنى مەكتەپ قاچقۇنلىرى دەپ
ئويلىدىم. لېكىن ئۇلار ئەگەر مەكتەپتىن قېچىپ چىققانلار
بولسا مېنى كۆرۈپ قېچىپ كېتىشكەن بولاتتى، بىراق ئۇلار
يىراقتىن ماڭا قارىشىپ تۇراتتى. ھەتتا مېنىڭ ئەتراپىمغا يې-
قىنىلىشىپ، بىرنەرسىلەرنى سورىشىپ كەتكەندەك قىلاتتى. . .
ئۇلارنى چاقىردىم. نېمە ئۈچۈن مەكتەپكە بارمىغانلىقىنى سورى-
دىم. . . ئۇلارنىڭ بىرسى: ”بىز مەكتەپكە بارغان. بىراق، مۇ-
ئەللىم بىزنى مەكتەپكە كىرگۈزمىدى. . . ئۆيىمىزگە قايتۇرد-
مۇ.

ۋەتتى“ دېدى. بۇنىڭ سەۋەبىنى سورىدىم. ئۇلارنىڭ ئىككىسى دائىم مەكتەپكە كېچىكىپ قالدىكەن. زەھرا ئەتىگەن كېلىشلىد. رىنى، دەرس باشلىنىپ بولغاندىن كېيىن كېلىشسە مەكتەپكە كىرگۈمەيدىغانلىقىنى دېگەن ئىكەن. ئۇلار يەنە كېچىكىشنى داۋام قىلىۋېرىپتۇ. . . زەھرا دېگەن سۆزىنى ئىجرا قىلىپ. تۇ. . . ئۇ قىزلاردىن نېمە ئۈچۈن مۇئەللىمنىڭ دېگەن سۆزلى. رىنى ئاڭلىمىغانلىقىنى سورىدىم. ئۇلاردىن بىرسى: ”ئاپام ئاغ. رىق. . . مەن ئۆينىڭ ئىشلىرىنى قىلىمەن. . . كىچىك ئۇكام. نىڭ تاماقللىرىنى يىگۈزۈپ قويىمەن. بۇ ئىشلارنى قىلىپ بول. غىچە ۋاقىت ئۆتۈپ كېتىدۇ“ دېدى. ئىككىنچىسى تېتىك بىر قىز ئىدى، ئۇ ئاچچىقى بىلەن ئۆزىنى ئاقلايتتى: ”قانداق قىلاي ئەپەندىم. . . ھەر كۈنلا كېچىكىپ قالمايمەن، بەزى كۈنلىرى ئەتىگەنلا كېلىمەن، بەزى كۈنلىرى ھاۋا تۇتۇق بولىدۇ، ئۇ چاغلاردا ۋاقىتنى بىلمەيمەن. . . “ بۇ مەنتىقىگە ھەيران قالدىم. ”ھاۋا تۇتۇق كۈنلىرى كېچىكىپ قېلىش كېرەكمۇ قىزىم؟“ دېدىم. بۇ قىز كۈتمىگەن بىر جاۋاب بىلەن مېنى توختىتىپ قويدى: ”ھاۋا تۇتۇق تۇرسا، سائەتنىڭ نەچچە بولغىنىنى نەدىن بىلىمەن؟“ دېمەك، ئۇنىڭ ئۆيىدە سائەت يوقكەن. ئۈچىنچىسى ئىنتايىن كەمبەغەل، گەۋدىلىك بىر قىز ئىدى، سۇئالىمغا خې. لىدىن كېيىن جاۋاب بەردى: ”ئەپەندىم، مۇئەللىم. ياغاچ كەش (ساپما كەش) بىلەن مەكتەپكە كەلمە، دەيدۇ. مېنىڭ يېڭى بەتىنىگەم بار، بىراق، پۈتۈمنى قىستايدۇ.“ دېمەك بۇنىڭمۇ بىر دەردى بار ئىكەن. بىچارىنىڭ كىيىدىغان ئايىغى يوقكەن، ئاپىد. سى بولسىمۇ مىڭ تەسلىكتە ئالغان بەتىنىكىسىنى مەكتەپتە كې.

يېشىكە رازى بولمىغان. بۇ مەسىلە ئۈستىدە زەھرا بىلەن خېلى ئۇزۇن پاراڭلاشتۇق. بىراق زادىلا بىر پىكىرگە كېلەلمىدۇق. يەنە بىر ۋەقەنى سۆزلەپ بېرەي: بىر كۈنى مەكتەپ مۇدىرى فەرھۇندە ئىسىملىك بىر قىزنى مەكتەپتىن چىقىرۋېتىش قاراردىن ئىدارىغا مەلۇم قىلدى. ئۇنىڭ كەچۈرگىلى بولمايدىغان گۇناھى بار ئىكەن. ساۋاقداشلىرىنىڭ بەزى ئىشلىرىنى پۇل ئېلىپ قىلىپ بېرىدىكەن. بەزى كۆڭلى يۇمشاق ئادەملەر فەرھۇندەگە: ”بۇ ئىشنى مائارىپ مۇدىرىگە دېگىن... ئۇنىڭدىن گۇناھىڭنى تىلە“ دەپتۇ، بۇ قىز يىغلاپ ئالدىغا كەلدى، گۇناھىنى بويىنىغا ئالدى... ئائىلىسى بەك كەمبەغەل ئىكەن، شۇڭلاشقا دەپتەر-قەلەم ۋە كىتاب ئېلىش ئۈچۈن بۇ ئىشنى قىلغاندەكەن... بۇ قىزنىڭ ئەھۋالى ماڭا تەسىر قىلدى. كەچۈرۈم قىلىشنى زەھرادىن ئۆتۈندۈم. زەھرا سۆزلىرىمنى ھەيرانلىق بىلەن ئاڭلىدى: ”بالىلىرىمىزغا ساختىپەزلىكنى ئۆگەتكەن بىر ئوقۇغۇچىنىڭ مەكتەپتە قېلىشنى خالىشىڭىز مېنى ھەيران قالدۇردى“ دېدى. قىيىنچىلىقلىرىنى دېدىم. پىكىرىمدە قاتتىق تۇردۇم. ئۇ ئاخىرى شۇنداق دېدى: ”ماقۇل، بىراق، مەن قولۇمغا تاپشۇرۇلغان 300 بالىنىڭ ئەخلاقىغا مەسئۇلمەن... ئەگەر رۇخسەت قىلىشىڭىز مەن ئاددىي بىر مۇئەللىم سۈپىتىدە ئىشلەي... كەسپداشلىرىمدىن بىرسىنى مۇدىر قىلىپ بەلگىلەڭ، ئاندىن كېيىن ئۇ قىز مەكتەپكە قوبۇل قىلىنسا بولىدۇ...“ قىسقىسى زەھرانى ئۆز پىكىرىدىن قايتۇرۇش ئۈچۈن قىلغان ئەمگىكىم بىكارغا كەتتى. قىزلاردىن بەزىلىرى ئائىلە تەرىپىدىن بىيىسنىڭ تەسىرى بىلەن بەزى شاللاقلارنى قىلىپ قويۇش-